

Bogár László: Hisztéria

2015 szeptember 15. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

A látszat ellenére a nyugati ember önmaga és a világ felszámolásának nem f?szerepl?je, hanem inkább csak szánalmas bábfigurája.

A lexikonban a hisztéria címszó magyarázata így kezd?dik: „A konverziós zavart a köznyelvben hisztériának

nevezték és nevezik. Arról a meglehet?sen elterjedt zavarról van szó, amikor a széls?ségesen er?s érzelmi vagy pszichológiai stresszhatás fizikai tünetek formájában jelenik meg.” Nem kell talán különösebben bizonyítani, hogy a világ és benne különösen a nyugati ember egyre drámaibb jeleit mutatja ezeknek a konverziós zavaroknak.

A konverzió ebben az esetben átfordítást jelent, ennek zavara tehát azt a helyzetet jelöli, amikor a széls?ségesen er?s érzelmi hatás nem az ezt kiváltó fenyegetés megoldására mozgósít, hanem éppen ellenkez?leg, teljesen blokkolja, vagy veszélyesen inadekvát válaszra készteti az adott él?lényt. Márpedig ha egy él?lény vagy egy közösség vészhelyzetben inadekvát válaszokat ad az ?t ér? kihívásra, az többnyire végzetes következményekkel jár. Ha a világ és benne a magyarság valóban szeretne valamilyen megoldást találni arra a kihívásra, amit a kialakult helyzet jelent, akkor el?ször a stresszhatást kellene csillapítani. Csakhogy a dolog csapdája éppen az, hogy jelenleg a szerepl?k nem csillapítják, hanem inkább tovább fokozzák azt a stresszállapotot, amely a legf?bb akadálya annak, hogy megpróbáljuk értelmezni, aztán pedig, ha lehet, megoldani a kialakult válságot.

Érthet?, de nem menthet? az álláspont, hogy azonnal kell valamilyen megoldást találni. Ahogy a régi vicc mondja, nincs olyan súlyos probléma, amire ne lehetne olyan megoldást találni, ami gyors, könny?, olcsó és rossz. A migrációs válsághelyzet kezelésére eddig minden ilyen gyors, könny?, olcsó… és rossz megoldást kipróbált a világ, de most már itt volna az ideje annak is, hogy azt az egy jó megoldást is megtaláljuk, amir?l még keveset tudunk, de annyit biztosan, hogy nem lesz gyors, könny?, sem olcsó, hanem hosszú, nehéz és igen költséges. Bár gyakran idézik a „tett halála az okoskodás” fordulatot, nem árt tudni, hogy ezt Lucifer mondja az Ember tragédiájában, és éppen akkor, amikor az els? emberpárt az ?sb?n elkövetésére akarja rávenni, a b?nelkövetést sürgeti.

József Attilával szólva „?s patkány terjeszt kórt miköztünk, / a meg nem gondolt gondolat”, amit esetünkben éppen a hisztéria vált ki, nem megoldja, hanem tovább súlyosbítja az amúgy is éppen elég súlyos helyzetet. De ahhoz, hogy a megoldást megtaláljuk, el?ször értelmeznünk kellene a helyzetet, vagyis valamennyi érintettnek meg kellene találnia azt a közös elbeszélési módot, amellyel a helyzet leírható lenne. És csak ezután kerülhet sor arra, hogy megbeszéljük a teend?ket is.

A dolgok állása szerint azonban ilyen közös „nyelv” nincs. S?t nemcsak, hogy nincs, de az érintettek éppen egy mindinkább elvaduló verbális háborúban állnak egymással. Bármennyire lehangoló is ez, de tudomásul kell venni, hogy a kialakuló hisztériának az egyik dönt?, mondhatni „nulladik szint?” oka egy rendkívül súlyos kommunikációs

probléma. Mögötte pedig a hit, a bizalom és egyáltalán, minden pozitív érzelmi energia teljes hiánya húzódik meg sötét és vészjósló háttérként. Aligha véletlen, hogy a hindu bölcselet öt alapelve közül az els? kett? valójában a két legveszélyesebb negatív érzelmi energia lecsillapítására ösztönöz minket. Az els? azt mondja, hogy ne legyen benned aggodalom, szorongás, félelem, a második pedig azt, hogy ne legyen benned harag, düh, indulat.

A legveszélyesebb és leginkább romboló negatív érzelmi energia ugyanis a félelem. A magyar nyelv igen pontosan fogalmaz: akit áthat a félelem, az eleme egyik felének van csak birtokában, így végzetesen kiegyensúlyozatlan. És lételméleti értelemben ugyan mi más lehetne bármilyen félelem oka, mint a hit hiánya. A hit abban, hogy a világot egy jóindulatú teremt? er? és az erre épül? rend tartja össze. Vagy, ahogy a keleti bölcsesség fogalmaz, a létezés nem más, mint az egyetemes szeretetenergiák szabad és végtelen áramlása. Minden rossz, minden baj, minden fájdalom, betegség és sérülés abból ered, hogy valami útját állja a szeretetenergiák szabad áramlásának. Most ez a „valami” az, amit „nyugatias modernitásként” ismerünk, hisz ez genezisénél fogva szembemegy az egyetemes szeretettel.

Az önz? egyénre, a mindent?l, de legf?képpen a világot mozgató szeretet rendjét?l „szabad” individuumra, a homo oeconomicus „racionalitására” épül? profitlogika planetáris dimenziójú technocivilizációt épített, azonban ez most összeomlani látszik. Összeomlásának legvégs? és legmélyebb oka pedig nem más, mint a hit és a bizalom hiánya, a nyers fizikai élvezetek kiváltására alkalmas „anyag” mennyiségének növelése minden áron, akár a világ elpusztítása (vagyis öngyilkosság) árán való mértéketlen hajszolása.

Mindaz, amit ma az uralkodó létszemlélet hamis módon migrációként, bevándorlási válságként, menekültkrízisként ír le, valójában ennek a következménye. Igazán végzetessé teszi mindezt, hogy a látszat ellenére a nyugati ember önmaga és a világ felszámolásának nem f?szerepl?je, hanem inkább csak szánalmas bábfigurája. Ötszáz éve brutális rablóként elkezdte kifosztani a szakrális felel?sségére bízott világot, ma pedig saját magát számolja fel tehetetlen és szaporodásra képtelen hedonizmusával. Ebb?l a csapdából kellene végre kiutat találnia.

Bogár László – www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló